

62011CJ0424

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

7 martie 2013 (*1)

„Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 77/388/CE — Scutirea administrării de fonduri comune de plasament — Domeniu de aplicare — Sisteme de pensii ocupaționale”

În cauza C-424/11,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit), prin decizia din 8 iulie 2011, primită de Curte la 11 august 2011, în procedura

Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd,

National Association of Pension Funds Ltd,

Ford Pension Fund Trustees Ltd,

Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd,

Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

împotriva

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, și domnii A. Borg Barthet, E. Levits, J.-J. Kasel și M. Safjan (raportor), judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 septembrie 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

—

pentru Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd și alții, de P. Lasok, QC, mandatat de A. Brown, solicitor;

—

pentru guvernul Regatului Unit, de C. Murrell, în calitate de agent, asistat de R. Hill, barrister;

—

pentru Comisia Europeană, de R. Lyal și de C. Soulay, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1

Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1, denumită în continuare „A șasea directivă”) și a articolului 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

2

Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd și alții, pe de o parte, și Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (denumiți în continuare „Commissioners”), pe de altă parte, cu privire la un refuz al acestora din urmă de a scuti de taxa pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”) serviciile de administrare a fondurilor prestate către Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd și alții.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3

A șasea directivă a fost abrogată de Directiva 2006/112, intrată în vigoare la 1 ianuarie 2007. Întrucât perioada în discuție în litigiul principal este cuprinsă între 1 iulie 2004 și 30 iunie 2007, aceste două directive sunt aplicabile cauzei principale.

4

Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă și articolul 135 alineatul 1 litera (g) din Directiva 2006/112 sunt redactate, în esență, în termeni identici. În temeiul acestor dispoziții, statele membre scutesc de TVA „gestionarea de fonduri comune de plasament, așa cum sunt definite de statele membre”.

Dreptul din Regatul Unit

5

Articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112 era, la momentul faptelor în discuție în litigiul principal, transpus prin punctele 9 și 10 din grupa 5 din anexa 9 la Legea din 1994 privind taxa pe valoarea adăugată (Value Added Tax Act 1994), potrivit căreia erau scutite:

„9.

administrarea unui organism de plasament colectiv autorizat, sub forma unui trust [«authorised unit trust», denumit în continuare «AUT»] sau a unui fond de investiții imobiliare;

10.

administrarea activelor de plasament ale unei societăți de investiții cu capital variabil [«Open-ended investment company», denumit în continuare «OEIC»].”

6

Pentru a ține seama de soluția pronunțată în Hotărârea din 28 iunie 2007, JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust și The Association of Investment Trust Companies (C-363/05, Rep., p. I-5517, denumit în continuare „Hotărârea Claverhouse”), domeniul de aplicare al punctelor 9 și 10 a fost extins, începând cu 1 octombrie 2008, prin Decretul din 2008 privind taxa pe valoarea adăugată (Finance) [Value Added Tax (Finance) (no 2) Order 2008]. În temeiul punctelor respective, sunt scutite în prezent administrarea organismelor de plasament colectiv sub forma OEIC și AUT, precum și administrarea întreprinderilor de investiții colective de tip închis, precum Investment trust companies.

7

Nota 6 la grupa 5 din anexa 9 la Legea din 1994 privind taxa pe valoarea adăugată prevede că OEIC și AUT sunt definite în Legea din 2000 privind serviciile și piețele financiare (Financial Services and Markets Act 2000).

8

Partea XVII din această din urmă lege, la articolele 235-237, prevede în special următoarele:

„235.

Sisteme de investiții colective

(1) În sensul prezentei părți, prin «organism de plasament colectiv» se înțelege orice structură privind bunuri de orice fel, inclusiv bani, al cărei scop sau efect este de a permite persoanelor care participă în cadrul acestor structuri (fie devenind proprietarii respectivelor bunuri sau ai unei părți din acestea, fie într-un alt mod) să își ia partea din profiturile sau veniturile provenite din achiziția, deținerea, administrarea sau vânzarea bunurilor respective sau din sumele plătite în contul acestor profituri sau venituri ori să încaseze o fracțiune a acestora.

(2) Aceste structuri trebuie create astfel încât persoanele care participă (denumite în continuare «participanți») să nu aibă un control zilnic asupra administrării bunurilor, indiferent dacă au sau nu au dreptul de a fi consultate sau de a da instrucțiuni.

(3) Structurile trebuie să prezinte de asemenea cel puțin una dintre următoarele caracteristici:

(a)

contribuțiile participanților, precum și profiturile sau veniturile din care trebuie să li se efectueze plățile sunt puse în comun;

(b)

bunurile sunt administrate integral de c?tre sau în numele operatorului sistemului.

[...]

236.

Societ?i de investi?ii cu capital variabil

(1) În sensul prezentei p?r?i, prin «societate de investi?ii cu capital variabil» se în?elege un organism de plasament colectiv care îndepline?te atât condi?ia legat? de patrimoniu, cât ?i condi?ia legat? de investi?ie.

(2) Condi?ia legat? de patrimoniu se refer? la faptul c? bunurile sunt administrate de c?tre sau în numele unei persoane juridice (denumit? în continuare «PJ») care are proprietatea economic? asupra acestora ?i al c?rei obiect de activitate este investi?ia acestor fonduri în vederea:

(a)

repartiz?rii riscului investi?iei ?i

(b)

distribuirii c?tre membrii s?i a beneficiilor rezultate din administrarea acestor fonduri de c?tre sau în numele persoanei juridice respective.

[...]

237

Alte defini?ii

[...]

(3) În sensul prezentei p?r?i

prin «authorised unit trust» se în?elege un sistem de tip «unit trust» care este autorizat în în?elesul prezentei legi printr-o decizie de autorizare adoptat? în temeiul articolului 243.

prin «societate de investi?ii cu capital variabil» se în?elege o societate înfiin?at? în temeiul regulamentelor avute în vedere de articolul 262, pentru care exist? o decizie de autorizare valabil? adoptat? în temeiul oric?rei dispozi?ii din regulamentele avute în vedere la alineatul (2) litera (I) al articolului men?ionat.

[...]"

Litigiul principal ?i întreb?rile preliminare

9

Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd (denumit? în continuare „Wheels”) este „trustee” al unui fond în care sunt grupate, în scop de investi?ii, activele sistemelor de pensii ocupa?ionale înfiin?ate de întreprinderea Ford Motor Company, în scopul îndeplinirii obliga?iilor sale în temeiul legisla?iei na?ionale ?i al conven?iilor colective.

10

Fiecare sistem plătește pensii unei categorii de foști angajați, calculate pe baza ultimului salariu al membrilor afiliați și a vechimii lor în întreprindere. În timpul serviciului, persoanele afiliate la sistem, care este deschis tuturor angajaților fără a fi obligatoriu, plătesc contribuții într-un quantum fix, dedus din salariul acestora. Angajatorul plătește de asemenea contribuții într-un quantum suficient pentru a asigura finanțarea costului restant al prestațiilor de pensii.

11

La data faptelor, Capital International Limited presta către Wheels servicii de administrare a fondurilor. În conformitate cu dispozițiile legislative din Regatul Unit cu privire la TVA, în sarcina Wheels s-a facturat TVA, care a fost plătit, pe acest temei, Commissioners.

12

În cursul lunii septembrie 2007, după pronunțarea Hotărârii Claverhouse, citată anterior, Capital International Limited a solicitat Commissioners rambursarea TVA-ului privind furnizarea serviciilor de administrare de fonduri pe care le prestase, susținând că aceste servicii se încadrează în scutirea prevăzută la articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112 sau la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A așea directivă, în funcție de perioada în discuție.

13

Printr-o decizie din 2 ianuarie 2008, Commissioners au respins această cerere. Prin urmare, Wheels a introdus o acțiune împotriva acestei decizii la First-tier Tribunal (Tax Chamber). Deși, potrivit instanței de trimitere, serviciile prestate către Wheels constituie servicii de „gestionare” în sensul scutirii prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A așea directivă și la articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112, există un dubiu referitor la calificarea drept „fonduri comune de plasament” în sensul respectivei scutiri a fondului deținut de Wheels.

14

În aceste condiții, First-tier Tribunal (Tax Chamber) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1)

Noțiunea «fonduri comune de plasament» de la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A așea directivă și articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112 poate include (i) un sistem de pensii ocupaționale înființat de un angajator cu scopul de a acorda prestații de pensie salariaților și/sau (ii) un fond comun de investiții în care activele mai multor astfel de sisteme de pensii sunt grupate în scopuri investiționale, atunci când în cadrul sistemelor de pensii în cauză:

(a)

prestațiile de pensie care pot fi primite de o persoană afiliată sunt stabilite în prealabil în actele constitutive ale sistemului (prin raportare la o formulă bazată pe durata încadrării în muncă la angajatorul respectiv și pe salariul persoanei afiliate), iar nu prin referire la valoarea activelor sistemului;

(b)

angajatorul are obligația de a plăti contribuții în cadrul sistemului;

(c)

participarea la sistem și dreptul de a obține prestații de pensie pe baza acestui sistem sunt acordate numai salariaților angajatorului (participantul la sistem fiind denumit «persoană afiliată»);

(d)

salariatul are dreptul de a decide dacă să se afilieze sau să nu se afilieze la sistem;

(e)

salariatul afiliat este în mod normal obligat să plătească în cadrul sistemului contribuții bazate pe un procent din salariul său;

(f)

contribuțiile angajatorului și ale persoanelor afiliate sunt reunite de către trusteele sistemului și sunt investite (în general în valori mobiliare) pentru a realiza un fond din care să se plătească persoanelor afiliate prestațiile prevăzute conform sistemului;

(g)

în cazul în care activele sistemului sunt mai mari decât ceea ce este necesar pentru finanțarea prestațiilor care trebuie asigurate conform acestui sistem, trusteele sistemului și/sau angajatorii pot să acționeze, potrivit termenilor sistemului și dispozițiilor relevante din dreptul național, în conformitate cu una sau cu mai multe dintre opțiunile următoare: în primul rând, reducerea contribuțiilor angajatorului în cadrul sistemului sau, în al doilea rând, transferul integral sau parțial al profitului către angajator ori, în al treilea rând, creșterea nivelului prestațiilor în beneficiul persoanelor afiliate la sistem;

(h)

în cazul în care activele sistemului nu sunt suficiente pentru finanțarea prestațiilor care trebuie asigurate conform acestui sistem, angajatorul este, în principiu, obligat să acopere deficitul, iar dacă angajatorul nu acoperă sau nu poate să acopere acest deficit, se reduc prestațiile primite de către persoanele afiliate;

(i)

sistemul permite persoanelor afiliate să plătească contribuții suplimentare voluntare («additional voluntary contributions» sau «AVC»), care nu vor fi parte de sistem, ci vor fi transferate unui terț pentru ca acesta să le investească și să furnizeze prestații suplimentare pe baza randamentului investițiilor realizate (aceste servicii nu sunt supuse TVA-ului);

(j)

persoanele afiliate au dreptul de a-și transfera drepturile aferente prestațiilor acumulate în cadrul sistemului (estimate prin raportare la valoarea actuarială a acestor prestații la momentul transferului) către alte sisteme de pensii;

(k)

contribuțiile angajatorului și ale persoanelor afiliate la sistem nu sunt considerate, pentru scopuri de impozitare a veniturilor de către statele membre, drept venituri ale persoanelor afiliate;

(l)

prestațiile de pensie primite de persoanele afiliate la sistem sunt considerate, pentru scopuri de impozitare a veniturilor de către statele membre, drept venituri ale persoanelor afiliate și

(m)

angajatorul, iar nu persoanele afiliate la sistem, suportă costurile aferente cheltuielilor de administrare a sistemului?

2)

Având în vedere obiectivele scutirii prevăzute la articolul [13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă] și la articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112, principiul neutralității fiscale, precum și împrejurările descrise în cadrul primei întrebări:

(a)

un stat membru are dreptul să definească, în cadrul legislației sale naționale, fondurile care intră în sfera noțiunii «fonduri comune de plasament» astfel încât să excludă fondurile de tipul celor menționate în prima întrebare și să includă organismele de plasament colectiv, astfel cum sunt definite de Directiva 85/611/[CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 375, p. 3, Ediție specială, 06/vol. 01, p. 138), astfel cum a fost modificat prin Directiva 2001/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 ianuarie 2002 (JO L 41, p. 35, Ediție specială, 06/vol. 04, p. 164, denumit în continuare «Directiva OPCVM»)];

(b)

în ce măsură, dacă este cazul, cele ce urmează prezintă relevanță pentru întrebarea dacă un fond de tipul celui descris la prima întrebare trebuie sau nu trebuie să fie calificat de un stat membru, în cadrul legislației sale naționale, drept un fond comun de plasament:

—

caracteristicile fondului, astfel cum au fost descrise la prima întrebare;

—

măsura în care fondul este «asemănător și, aadar, în concurență cu» instrumente de investiție care au fost deja calificate de statul membru respectiv drept fonduri comune de plasament?

3)

În cazul în care, pentru a răspunde la a doua întrebare litera (b) a doua liniu??, este relevant să se stabilească măsura în care fondul este «asemător și, așadar, în concurență cu» instrumente de investiții care au fost deja calificate de statul membru drept fonduri comune de plasament, este necesar să se considere că existența sau nivelul «concurenței» dintre fondul în cauză și celelalte instrumente de investiție reprezintă o întrebare distinctă de întrebarea cu privire la caracterul asemător?”

Cu privire la întrebările preliminare

15

Prin intermediul întrebărilor formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă și în ce condiții activele unui sistem de pensii pentru limită de vârstă și fondul de investiții în care acestea sunt puse în comun se încadrează în noțiunea „fonduri comune de plasament” în sensul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă și al articolului 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112.

16

Este necesar să se amintească de la bun început că, potrivit unei jurisprudențe constante, deși scutirile prevăzute, printre altele, la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din A șasea directivă și la articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112 constituie noțiuni autonome ale dreptului Uniunii care trebuie, în principiu, să primească o definiție comună având ca obiect evitarea unor divergențe în aplicarea sistemului de TVA de la un stat membru la altul, astfel încât statele membre nu pot să le modifice conținutul, cu toate acestea, nu aceasta este situația atunci când legiuitorul le-a încredințat sarcina definirii anumitor termeni ai unei scutiri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2006, *Abbey National*, C-169/04, Rec., p. I-4027, punctele 38 și 39, precum și Hotărârea *Claverhouse*, citată anterior, punctele 19 și 20). Or, aceste dispoziții acordă statelor membre puterea de a defini noțiunea „fonduri comune de plasament” (a se vedea în acest sens Hotărârile citate anterior *Abbey National*, punctele 40 și 41, precum și *Claverhouse*, punctul 43).

17

Această putere de a defini recunoscută astfel statelor membre este totuși limitată de interdicția de a se aduce atingere înțelesului termenilor scutirii utilizată de legiuitorul Uniunii (a se vedea Hotărârea *Claverhouse*, citată anterior, punctul 21). Un stat membru nu poate în special, fără a nega înțelesul termenii „fonduri comune de plasament”, să aleagă, dintre fondurile comune de plasament, pe cele care beneficiază de scutire și pe cele care nu beneficiază de scutire. Dispozițiile menționate acordă, așadar, doar puterea de a defini, în dreptul său intern, fondurile care corespund noțiunii „fonduri comune de plasament” (a se vedea Hotărârea *Claverhouse*, citată anterior, punctele 41-43).

18

Puterea de a defini noțiunea „fonduri comune de plasament”, recunoscută statelor membre, trebuie de asemenea să respecte obiectivele urmărite prin A șasea directivă și prin Directiva 2006/112, precum și principiul neutralității fiscale, inerent sistemului comun de TVA (a se vedea Hotărârea *Claverhouse*, citată anterior, punctele 22 și 43).

19

În această privință, trebuie să se observe, pe de o parte, că obiectivul scutirii operațiunilor aflate

în legătură cu administrarea de fonduri comune de plasament constă în special în a facilita investitorilor, prin intermediul organismelor de plasament, investițiile în titluri de valoare cu excluderea costurilor privind TVA-ul și, astfel, în asigurarea neutralității sistemului comun de TVA în ceea ce privește alegerea între investiția directă în titluri de valoare și cea care intervine prin intermediul organismelor de plasament colectiv (a se vedea Hotărârile citate anterior Abbey National, punctul 62, și Claverhouse, punctul 45).

20

În ceea ce privește, pe de altă parte, principiul neutralității fiscale, acest principiu se opune tratamentului diferit în materie de colectare a TVA-ului al agenților economici care efectuează aceleași operațiuni (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 septembrie 2004, Cimber Air, C-382/02, Rec., p. I-8379, punctele 23 și 24, Hotărârea din 8 decembrie 2005, Jyske Finans, C-280/04, Rec., p. I-10683, punctul 39, Hotărârea Abbey National, citată anterior, punctul 56, precum și Hotărârea Claverhouse, citată anterior, punctul 29).

21

În plus, este necesar să se sublinieze că acest principiu nu impune ca operațiunile să fie identice. Astfel, reiese dintr-o jurisprudență constantă că acest principiu se opune de asemenea ca prestațiile de servicii asemănătoare, care se află, aadar, în concurență unele cu altele, să fie tratate în mod diferit din punctul de vedere al TVA-ului (a se vedea în special Hotărârea din 23 octombrie 2003, Comisia/Germania, C-109/02, Rec., p. I-12691, punctul 20, Hotărârea din 17 februarie 2005, Linneweber și Akritidis, C-453/02 și C-462/02, Rec., p. I-1131, punctul 24, Hotărârea din 26 mai 2005, Kingscrest Associates și Montecello, C-498/03, Rec., p. I-4427, punctul 54, Hotărârea din 8 iunie 2006, L.u.P., C-106/05, Rec., p. I-5123, punctul 32, Hotărârea din 12 ianuarie 2006, Turn- und Sportunion Waldburg, C-246/04, Rec., p. I-589, punctul 33, Hotărârea din 27 aprilie 2006, Solleveld și van den Hout-van Eijnsbergen, C-443/04 și C-444/04, Rec., p. I-3617, punctul 39, precum și Hotărârea Claverhouse, citată anterior, punctul 46).

22

Prin urmare, este necesar să se stabilească dacă un fond de investiții în care sunt puse în comun activele unui sistem de pensii pentru limită de vârstă, care prezintă caracteristici precum cele prezentate de fondul în discuție în litigiul principal, este identic cu fondurile care constituie „fonduri comune de plasament” în sensul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din Aseasa directivă și al articolului 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112 sau este comparabil cu acestea din urmă într-o asemenea măsură încât se află în concurență cu respectivele fonduri.

23

În această privință, trebuie să se amintească faptul că fondurile care constituie organisme de plasament colectiv în valori mobiliare în sensul Directivei OPCVM constituie fonduri comune de plasament (a se vedea în acest sens printre altele Hotărârea din 19 iulie 2012, Deutsche Bank, C-44/11, punctul 32). După cum reiese din articolul 1 alineatul (2) din directiva menționată, organismele de plasament colectiv în valori mobiliare constituie, astfel, organisme care, precum AUT și OEIC (a se vedea în acest sens Hotărârea Claverhouse, citată anterior, punctul 50), au ca unic obiect, în conformitate cu obiectivul urmărit prin scutirea prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din Aseasa directivă și la articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112, investiția colectivă în valori mobiliare a capitalurilor colectate de la public.

24

În plus, trebuie de asemenea să fie considerate fonduri comune de plasament fonduri care, fiind a constitui organisme de plasament colectiv în sensul Directivei OPCVM, prezintă caracteristici identice cu acestea din urmă și efectuează, așadar, aceleași operațiuni sau, cel puțin, prezintă trăsături comparabile, astfel încât se află într-un raport de concurență cu acestea (a se vedea în acest sens Hotărârile citate anterior Abbey National, punctele 53-56, precum și Claverhouse, punctele 48-51).

25

Or, un fond de investiții în care sunt puse în comun activele unui sistem de pensii pentru limită de vârstă, precum cel în discuție în litigiul principal, nu poate fi considerat un organism de plasament colectiv în sensul Directivei OPCVM. Un astfel de fond nu este, astfel, deschis publicului, ci constituie, după cum reiese din decizia de trimitere, un avantaj în legătură cu serviciul, pe care angajatorii nu îl oferă decât angajaților lor. Un astfel de fond nu este, așadar, identic cu fondurile care constituie „fonduri comune de plasament” în sensul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din Așeza directivă și al articolului 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112.

26

Un astfel de fond de investiții nu este nici comparabil cu organismele de plasament colectiv astfel cum sunt definite de Directiva OPCVM, astfel încât să se afle într-un raport de concurență cu acestea din urmă. Așadar, acestea se diferențiază prin mai multe caracteristici, astfel încât nu se poate considera că răspund aceluiași nevoi.

27

În special, persoanele afiliate la un sistem de pensii pentru limită de vârstă, precum cel în discuție în litigiul principal, nu suportă riscul administrării fondului de investiții în care sunt grupate activele respectivului fond, spre deosebire de investitorii privați care își plasează activele într-un organism de plasament colectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea Claverhouse, citată anterior, punctul 50). În timp ce pensia care poate fi primită de un angajat, membru al unui sistem de pensii pentru limită de vârstă precum cel în discuție în litigiul principal, nu depinde deloc de valoarea activelor sistemului și de rezultatele plasamentelor efectuate de administratorii sistemului, ci este prestabilită în funcție de durata încadrării în muncă la angajator și de salariu, randamentul pe care îl pot atinge persoanele care cumpără părți dintr-un organism de plasament colectiv este în funcție de rezultatele investițiilor efectuate de administratorii fondului în perioada în care persoanele respective dețin aceste părți.

28

În plus, un sistem de pensii pentru limită de vârstă, precum cel în discuție în litigiul principal, se deosebește de un organism de plasament colectiv și din punctul de vedere al angajatorului. Acesta din urmă nu se găsește într-o situație comparabilă cu cea a unui investitor al unui organism de plasament colectiv, întrucât, chiar dacă trebuie de asemenea să suporte consecințele financiare ale investițiilor efectuate de administratorii sistemului, contribuțiile pe care le plătește la sistemul de pensii pentru limită de vârstă constituie un mijloc de a-și îndeplini obligațiile legale față de angajații săi.

29

Având în vedere considerațiile care preced, trebuie să se răspundă la întrebările adresate cu articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din Așeza directivă și articolul 135 alineatul (1) litera

(g) din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că un fond de investiții care grupează activele unui sistem de pensii pentru limită de vârstă nu se încadrează în noțiunea „fonduri comune de plasament”, în sensul acestor dispoziții, a căror administrare poate fi scutită de TVA în lumina obiectivului acestor directive și a principiului neutralității fiscale, întrucât persoanele afiliate nu suportă riscul administrării fondului respectiv, iar contribuțiile pe care le plătește angajatorul la sistemul de pensii pentru limită de vârstă constituie un mijloc de a-și îndeplini obligațiile legale față de angajații săi.

Cu privire la cheltuielile de judecată

30

Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din Așasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare și articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că un fond de investiții care grupează activele unui sistem de pensii pentru limită de vârstă nu se încadrează în noțiunea „fonduri comune de plasament”, în sensul acestor dispoziții, a căror administrare poate fi scutită de taxa pe valoarea adăugată în lumina obiectivului acestor directive și a principiului neutralității fiscale, întrucât persoanele afiliate nu suportă riscul administrării fondului respectiv, iar contribuțiile pe care le plătește angajatorul la sistemul de pensii pentru limită de vârstă constituie un mijloc de a-și îndeplini obligațiile legale față de angajații săi.

Semnături

(*1) Limba de procedură: engleza.